UPS for DownS
United Parent Support for Down Syndrome
Support • Information • Community

Rzecznictwo i efektywne IEP Strona 2
ABC dbania o zęby. Strona 4
Korzystanie z ubikacji. Strona 6

po Polsku
Wiosna 2010

Witajcie

… w polskiej edycji gazetki UPS for Downs. Wszystkim rodzinom, w ktorych jest ktoś kochany z zespolem Downa chcemy zapewnić dostep do ważnych dla Was informacji. Prosimy, dajcie nam znać co myślicie!

Możecie dzielić się z nami informacjami i sugestiami przez telefon lub e-mailem. Osoba, która odbierze telefon, lub odpisze najprawdopodobniej nie bedzie mówiła po polsku. Jednak zapewniamy, że Wasza wadomość zostanie przetłumaczona, a odpowiedzi na pytania przesłane tak szybko, jak to bedzie możliwe. Prosimy o kontakt pod telefonem 847-895-2100 lub adresem info@upsfordowns.org.

Równocześnie chcemy Was powiadomić, że przy odrobinie szczęścia i jeśli zostaniemy uprzedzeni odpowiednio wcześniej bedziemy prawdopodobnie mogli zapewnić tłumacza na większości naszych spotkań. Mamy słuchawki i odpowiedni sprzęt do dyskretnego tlumaczenia "na żywo".

Wszyscy musimy dowiedzieć się i nauczyć tych samych rzeczy; wszyscy dzielimy te same problemy dotyczące naszych dzieci, bez względu na język jakim mówimy.

UPS for DownS
United Parent Support for Down Syndrome
www.upsfordowns.org

Nasze przesłanie

UPS for Downs to organizacja rodziców. Jest to organizacja nie dochodowa oferująca wsparcie, edukację oraz zachęte do działania rodzicom, rodzinom i wszystkim tym, którzy kochają i troszczą się o osoby z zespołem Downa.

Inspirujemy akceptację srodowiskową dzieląc sie z innymi obecnością, potencjałem i zdolnościami osób z zespołem Downa.

Rzecznictwo i efektywne IEP. Spotkanie ze Stycznia 2010

Catherine Whitcher, M.Ed z Precision Education, mówiła do pełnej sali na temat rzecznictwa i efektywnego Indywidualnego Planu Nauczania (IEP). Pani Whitcher, która jest kwalifikowanym konsultantem nauczania specjalnego i uczestniczy w spotkaniach w skali całego kraju, rozpoczęła swoje wystapienie od stwierdzenia, że istnieje wiele sposobów podejścia do rzecznictwa. Jej styl to styl biznesowy. Stwierdziła, że rzecznictwo to ani nie zabawa w przyjaciół ani walka. Prosiła, żebyśmy wyobrazili sobie rzecznictwo naszych dzieci jako zlecenie biznesowe. Zlecenie to nasze dziecko, a data oddania zlecenia – wiek 22 lata. Wszyscy zaangażowani wykonują część zlecenia. Czego potrzebujemy, żeby porozumieć się z naszymi partnerami i osiągnąć cel? Jak połączyć nasze części składowe w jedną całość? Jak nimi pokierowac, zeby pokierować, żeby osiągnąć upragniony cel?

Pani Witcher podzieliła się z nami fragmentami swojego jednodniowego seminarium na ten temat. Omówiła 4 z pośród 7 elementów strategii odnoszenia sukcesu w nauczaniu specjalnym (mozna znaleźć na jej stronie www.precisioneducation.com). Wszyscy bierzemy udział w spotkaniach IEP i jesteśmy członkami zespołu. Pani Whitcher postawiła przed nami wyzwanie: zmiana naszej roli w zespole i podjęcie działania od zaraz.

1. Odpowiedzialność. Zorientuj sie gdzie jesteś TERAZ i skoncentruj na tym, gdzie CHCIAŁABYŚ BYĆ. Przeszłość nie zawsze jest istotna. Dzisiejsze IEP i planowanie na przyszłość nie odnosi sie do przeszłości.

2. Stworzenie sobie celu własciwego dla Ciebie i Twojego dziecka. Należy unikać porównywania swojego IEP z innymi, wymagania tego samego dla siebie. Nie podążaj śladem innych. Zbierz informacje o tym, co potrzebne jest Twojemu dziecku I podejmij wlasną decyzję. Stwórz drogę do sukcesu dla Twojego dziecka. Popatrz naprzód, na życie w wieku 22 lat tak, żeby wiedzieć, jaki jest Twój końcowy cel i oczekiwania. Nie jest możliwe stworzenie satysfakcjonującego planu IEP jesli nie wiesz, czego oczekujesz.

3. Plan na sukces. Dowiedz sie z kim powinnaś rozmawiać i co musisz zrobic. Ustal swoje podejście i podejmij zgodne z nim kroki. Pomyśl: Co zrobisz w ciagu nastepnych 30 dni, zeby zmienić przyszłość swojego dziecka.

4. Przemyśl odpowiednią strategię. Wspólpraca zespołowa jest kluczowa dla udanego planu IEP. Każdy członek zespołu IEP musi jasno zrozumieć krótko- i dlugoterminowe cele edukacyjne Twojego dziecka.

Każdy cel IEP ma sposób mierzenia sukcesu: ilość prób, tabelki, zapis obserwacji, testy, przebieg pracy, oceny postępów w przerabianym materiale, itd. Czy wiesz, jak oceniana jest droga do każdego z celów i czy są one osiągane? Czy otrzymujesz regularnie dane na ten temat? Czy wszyscy członkowie zespołu IEP sa informowani o celach i postępach Twojego dziecka?

Myślenie naprzód:
Wybierz 5 punktów. Żeby być dobrym rzecznikiem musisz wiedzieć co promujesz. Pomyśl w tym momencie o celach Twojej rodziny To Twoje zadanie na dzisiaj. Twoj priorytet. Następnie zacznij regularne rozmowy z Twoim zespołem o tym, na czym należy się skoncentrować. Z aktualnego IEP Twojego dziecka wybierz 5 punktów

Ciąg dalszy na stronie. 3

najważniejszych dla Ciebie i w ciagu następnych 30 dni porozmawiaj o nich z członkami Twojego zespołu.

Upewnij się, że obecne IEP jest użyteczne. Nie są konieczne kolejne spotkania zespolu IEP, przepisywanie planu czy robienie wielkich w nim zmian. Upewnij się przy nastepnym IEP, że wpisane do niego jest dzielenie się informacjami (Pamietaj: jesli cos nie jest zapisane to tak, jakby nie miało miejsca). Rzecznictwo dla dziecka to nie zmiany dokumentu IEP; to przede wszytkim dokumentowanie co dzieje się z dzieckiem.

Zawsze zaczynaj od dolu hierarchii . Jak w każdym biznesie, i tutaj jest pewna hierarchia. Najpierw rozmawiaj z nauczycielem. Uzupełnij pisemną z nim korespondencję. Dopiero potem, jeśli trzeba, idź do wyższej instancji. Tak samo postepuj z terapeutami.

Zbieraj dane o tym, co sie dzieje: patrz na cele, a nie na wyniki dziecka w chwili obecnej.
Tzw. PLOP (present levels of performance – wyniki dziecka w chwili obecnej) mowi, jak dziecko funkcjonowalo, kiedy cele były ustalane.

Przyjrzyj sie, jak cele są mierzone (np. 3/5 prob).
Każdy z punktów IEP powinien mieć stosowną miarę: listę kontrolną, arkusz danych. Jeśli cel nie jest konkretny, nie może być zmierzony. Jeśli nie jest wymierny nie jest celem.
Analizowanie danych. Różne miary podają różne informacje. Nam potrzebne są dane, jak dziecko się rozwija w porównaniu z wynikami w przeszłości. Pani Witcher uważa, że standardowe testy, jak np. ISATS nie mówią wiele o indywidualnym rozwoju dziecka. Z kolei standardowe testy stosowane co trzy lata w ewaluacji potrzeb nauczania specjalnego dziecka mogą dać lepszą orientację szczególnie, jeśli porówna się je z testami z przeszlosci. W niektórych okręgach szkolnych używane są testy MAP. Program MAP uwzględnia pewne indywidualne możliwości dziecka i może dać wiecej informacji na temat tego, jak dziecko funkcjonuje. AIMSweb to skomputeryzowany sposób oceny podobny nieco do MAP, ale mniej indywidualny. Pani Witcher poleca cele IEP I CBM (Curriculum Based Measurments) jako najbardziej miarodajne dla rodziców. Testy CBM to te ogólne testy, które sprawdzają konkretny temat, jaki dziecko przerabia pod względem pisowni, rozumienia (?) itp. Jeśli dziecko jest w klasie powszechnej, przyjrzyj się zmianom zachodzącym w miarę przechodzenia do starszych klas, a nie koncentruj się na porównywaniu wyników dziecka w stosunku do reszty dzieci. W miarę zmian i przystosowań zachodzących w klasie należy obserwować czy dziecko uczy się gorzej, tak samo czy lepiej. Jakie byly oceny dziecka z nauk ścisłych w pierwszej, drugiej i trzeciej klasie? Czy mozesz powiedzieć ogólnie, że “jest uczniem czwórkowym”??

Jeśli chcesz przygladać się wszystkiemu nie będziesz w stanie ocenić niczego. Pamietajac o swoich 5 najważniejszych punktach zastanów się: czy moje dziecko robi postępy?

Koniecznie zbieraj dane z róznych okresów.
Dane z okresu dwóch tygodni przed spotkaniem nigdy nie będą dokładnym obrazem postępu Twojego dziecka. Zbieraj dane regularnie, z dluższych okresów. Popatrz na raporty i zadaj sobie pytania:

Kto napisał raport? Powinna to być osoba pracująca z dzieckiem, a nie przełożony. Co kwalifikuje te osobe do obserwacji mojego dziecka i przedstawienia o nim rapotu?
O czym jest ten raport? Jaki jest cel tego raportu? Jakie istotne dane zawiera? Zawsze proś o informacje na długo przed spotkaniami. Przejrzyj informacje i przygotuj się do dyskusji o nich. Żeby więcej czasu pozostało na dyskusję na spotkaniu IEP możesz zgodzić sie na odczytanie streszczenia raportu.

Kiedy raport został napisany? Czy w tym czasie zachodziły jakieś ważne wydarzenia? Czy dziecko było chore? Czy rodzina sie przeprowadzała? Czy zmarł ktoś bliski? Czy miały miejsce inne osobiste zdarzenia? Czy dziecko było “sobą” w tym czasie?

Gdzie raport został sporządzony? Czy było to w normalnym otoczeniu, wsród grupy dzieci? Czy testowanie przebiegało indywidualnie i w osobnym pomieszczeniu? Życie nie toczy się “w osobnym pomieszczeniu.” Jak radzi sobie dziecko w otaczającej rzeczywistości? Po 22 roku życia świat wokól dziecka jest realny.

Po co raport został napisany? Po co prosilismy o specjalną pomoc w ewaluacji tego aspektu dziecka? Jak odnosi sie to do naszych głównych celów?

Stwórz atmosferę wspólpracy ze swoim zespołem, która pozwoli na otwartą i szczerą dyskusję. Zaoferuj nauczycielowi: “jeśli moje dziecko gdzieś sie pogubi, proszę dać mi znać.” Nauczycielowi jest zawsze niezręcznie – ze wzgledu na niewiadomą reakcję rodziców - poinformować ich, że dziecko sobie nie radzi czy cofa się. Zapewnij zespól, że jesteś w nim, aby pracować razem nad problemami. Wspólpracuj szczegolnie ściśle z osobami w zespole, które pracują bezpośrednio z Twoim dzieckiem. Taka relacja owocuje osiagnięciami.

Pani Witcher opracowala 22 punktową listę kontrolną IEP, która ma pomóc w stworzeniu własciwego podejścia zespołu i udanego “bizness-planu.” Te i inne pomocne wyznaczniki można znaleźć na stronie Pani Witcher. Jej celem jest nauczenie rodziców, jak promować swoje dziecko (www.precisioneducation.com lub telefon 815-302-1273).

ABC dbania o zęby. Spotkanie z listopada 2009.

Na listopadowym spotkaniu UPS for Downs gościem była Dr. Nicole Hill-Cordell, dentysta dziecięcy, która ma wsród swoich pacjentów prawie 50 dzieci z zespołem Downa. Doctor Hill-Cordell fascynująco przedstawiła kwestie dentystyczne, których możemy się spodziewać u naszych dzieci z zespołem Downa w różnych okresach ich życia. Dowiedzieliśmy się również wielu podstawowych rzeczy o higienie zębów, które odnoszą się do nas wszystkich i przypomniano nam dlaczego dbanie o zeby jest takie ważne.

Najważniejszą nauka wyniesioną z tego spotkania było to, że dzieci należy zabierać do dentysty wcześnie i często! Dr. Hill-Cordell uważa, że dziecko powinno pojawić się u dentysty około pierwszego roku życia i powinno być poddane ewaluacji. Co 6 miesięcy powinny mieć czyszczone zęby (czasem co trzy, jesli zagnieździła sie choroba periodontalna). Najlepszym wyborem dla dziecka będzie dentysta dziecięcy ponieważ przechodzi on szkolenie jak odnosić się do dzieci specjalnej troski i jak sprawić, by czuły się dobrze w gabinecie podczas zabiegów.

Jednym z powodów dla którego tak ważne są częste wizyty u dentysty jest zapobieganie ubytkom w zębach. Interesujące jest, że dzieci z zespołem Downa mają mniejsze prawdopodobieństwo takich ubytków niż reszta populacji. Jednakże ubytki w zębach to OGROMNY powód do niepokoju – są najbardziej powszechną dolegliwością dziecięcą – ma je 40% dzieci osiągajacych wiek przedszkolny. Co możemy zrobić, żeby zmniejszyć szanse naszych dzieci na “dziury” w zębach? Trochę wiecej niż mycie i flosowanie.

Ubytek to poprostu bakteryjny stan zapalny zęba. Czego wiekszość z nas, uczestników spotkania, nie wiedziała to to iż bakterie owe rozwijają sie we wczesnym dzieciństwie (szczególnie w pierwszych dwóch latach życia) i że są często przenoszone na niemowlęta przez rodziców. Wobec tego nasza własna higiena jamy ustnej jest równie ważna, jak redukcja bakterii u naszych dzieci.to get

Fluor to kolejny ważny czynnik walki z ubytkami: w wodzie pitnej wspomaga rozwój zębów stałych podczas, kiedy w pascie do zębów pomaga wzmocnić zęby mleczne. Dowiedzieliśmy się jednak też, jak ważne jest ograniczenie ilości fluoru, który nasze dzieci połykają! Zbyt wiele tego pierwiastka powoduje długotrwałe przebarwienia zębów stałych. Zdarza się, że dzieci “przedawkowują” fluor połykając zawierającą go pastę (dlatego tak ważne jest zaczynanie od pasty “treningowej” dopóki nie nauczą się jej wypluwać i tylko w małych kroplach, wielkości ziarnka grochu). Czasem też woda z fluorem – tak, jak butelkowana woda dla niemowląt – zostaje dodana do pokarmu dla niemowląt, który często już zawiera fluor

Dowiedzieliśmy się, jak ważne jest zachowanie przyjaznej zębom diety, która utrzymywałaby poziom kwasu w ustach na własciwym poziomie. Kwas powoduje ubytek wapna w zębach. Soki i napoje gazowane, a także częste jedzenie podwyższają kwasowość w jamie ustnej. Dr. Hill-Cordell wyjaśniła nam, ze JEDYNE napoje zdrowe dla naszych zębów to woda i mleko. Niektóre zdrowe dla zębów przekąski (snacks) to sery, orzechy, czekolada, jogurt i prażona kukurydza. Niezdrowe są rodzaje przekąsek klejących sią do zębów, lub zostających miedzy nimi takie, jak: przekąski owocowe (fruit snacks), batony z platków śniadaniowych (granola bars), precle i paluszki, krakersy złote rybki (goldfish), rodzynki i jasne pieczywo. Dr. Hill-Cordell zaznaczyła rownież, że niektóre leki mogą mieć wplyw na zęby, wobec czego dzieci zawsze powinny wypłukać usta wodą po zażyciu lekarstw.

Ciąg dalszy na stronie 5

Co zrobić, jeśli ubytki w zębach już się zaczęły?
Uczestnicy zebrania dyskutowali o różnych metodach podejścia dentystów do dzieci, które nie chcą poddać się zabiegom. Dr. Hill-Cordell wymieniła 4 podstawowe metody uspokajania dzieci podczas zabiegów. Po pierwsze: żeby dziecko poczuło się bezpieczniej, dentysta powinien powiedzieć, co bedzie robił, pokazać, a potem dopiero przystapić do swoich czynności ("tell-show-do" approach). Jeśli to nie pomoże, można zastosować tlenek azotawy, tzw. gaz rozweselający. Znieczulenie jamy ustnej przez podanie płynu znieczulajacego jest kolejną możliwością. Nie wpływa na pacjenta usypiająco, ale bardzo go relaksuje. W końcu, jeśli powyższe metody nie skutkuja, może być wymagane znieczulenie ogólne często podawane na sali operacyjnej szpitala.

Kiedy nasze dzieci staną się nastolatkami powinniśmy obserwować czy nie pojawi sie choroba periodontalna, czyli choroba dziąseł, bardzo powszechna u osób z zespołem Downa. We wczesnej fazie choroba może się ujawnić w postaci gingivitis powodujac jasnoczerwone napuchnięte dziąsła. Jeśli zachodzi podejrzenie gingivitis ogromnie ważne jest pójście z dzieckiem do dentysty na leczenie. Pozostawiona bez leczenia, choroba moze przerodzić się w periodontitis, przy którym kości utrzymujące zęby zaczną się łamać. Bez tych kości wypadają zęby. Mimo, ze choroba periodontalna jest powszechna u osób z zespołem Downa, łatwo jej zapobiec odpowiednią hygieną jamy ustnej i opieką dentystyczną.

Na koniec omawialiśmy niektóre anomalia uzębienia majace wpływ na szerokie uśmiechy naszych dzieci: braki w uzębieniu, nieregularną budowę zebów oraz problemy ze zgryzem (malocclusion). Wiele z tych powszechnych nieprawidlowości może być poprawionych przez dobrego ortodontę (nawet Tom Cruise nie ma przedniego zęba!). Podczas, gdy wielu 14 latków z zespołem Downa miewa jeszcze zęby mleczne, ważna jest wizyta u dobrego ortodonty już dużo wcześniej tak, żeby zaradzić problemom zanim jama ustna przestanie rosnać.

Specjaliści z kliniki ortodontycznej Musich & Busch, która leczy wielu pacjentów z zespołem Downa, bedą obecni na naszym spotkaniu 22 kwietnia, w czwartek. Zapiszcie w kalendarzu!

Pomoc Informacja Społeczność

UPS for Downs posiada male biuro w Schaumburg, Illinois, gdzie zajmujemy się codziennymi sprawami organizacji. Robimy to w pełni woluntarystycznie przy pomocy oddanych ochotników i rodziców takich, jak Wy.

Chętnie przyjmiemy każdy pomysł na to, jak sprawić, by nasza organizacja stała się bardziej znacząca dla Was i Waszej rodziny.

Kontakt:

UPS for DownS
1070 South Roselle Road
Schaumburg, IL 60193

www.upsfordowns.org

info@upsfordowns.org
Telefon: 847-895-2100
Faks: 847-895-3254

Nie straszna nam toaleta. Nauka korzystania z ubikacji. Spotkanie z października

("To Ty jesteś odpowiedzialny za siku i kupę zrobione do toalety. Słuchaj swojego ciała"). Taka jest mantra Wendy Sweeney, wykwalifikowanej pielęgniarki i dyrektora Booty Camp.

Przy pełnej sali na październikowym zebraniu, Wendy w bardzo odkrywczy i zabawny sposób przedstawiła swój program Booty Camp nauki korzystania z ubikacji. Uczestnicy dowiedzieli się, na czym polega program i zadawali mnóstwo pytań dotyczących ich indywidualnych sytuacji. Dowiedzieli się również, że Wendy ma ogromne doświadczenie w uczeniu dzieci specjalnej troski, jak korzystac z ubikacji. Program Booty Camp opiera się na zasadzie, że dzieci muszą wiedzieć, iż to do nich należy dbanie o to, żeby bielizna była sucha i czysta, że to rodzice muszą nauczyć dzieci co robić, i że to rodzice muszą pomóc dzieciom pomóc samym sobie. Booty Camp wymaga zaangażowania czasowo i finansowo (pieciuset dolarów), ale dla rodziców, którzy bezskutecznie próbowali nauczyć dzieci korzystania z ubikacji może okazać się bezcenny.

Booty Camp zaczyna się od lekcji w domu Wendy, a dokładniej w części jej kuchni. Przez pięć godzin grupa do pięciorga dzieci, w tym zwykle kilkoro specjalnej troski, pije sok i chodzi w bieliźnie słuchając "mowy toaletowej" do rodziców. " czujesz, ze Twoje majtki są suche? Dobrze, bo to do Ciebie należy, żeby były." "Dobrze się spisujesz z suchymi majtkami." Powinieneś być taki z siebie dumny, ze masz suche majtki." "Wiem, że słuchasz swojego ciała, bo Twoje majtki są suche."

Wendy nigdy nie pyta "czy chce Ci się siku?" Zamiast tego, Booty Camp uczy dzieci jasno i prosto czego się od nich oczekuje: "Jeśli chce Ci się siusiu, idź do ubikacji, zdejmij majtki i sikaj do toalety." Jeśli się to uda, dziecko otrzymuje nagrodę zależną od tego, co dane dziecko motywuje.

Wendy jest zadowolona, kiedy podczas lekcji zdarzy sie nieunikniony wypadek, bo to doskonała okazja do nauki (prosi rodziców o przyniesienie ze sobą15 par majtek!). Zamiast mówić dzieciom, że to nie szkodzi, że zdarzył im się wypadek, Wendy mówi spokojnym głosem: "W Twoich majtkach jest kupa. To jest niedopuszczalne i nie będziemy tego tolerować." Następnie do dziecka należy – z odpowiednią pomocą – posprzątanie po sobie.

Kiedy skończy się część programu u Wendy w domu, wtedy zaczyna się prawdziwa zabawa! Rodzice muszą przeznaczyć od trzech dni wolnego czasu (dla typowo rozwijających się dzieci) do dwóch tygodni (dla dzieci specjalnej troski) na wdrażanie metod Booty Camp w domu. Podczas, kiedy dwa tygodnie wydają się zniechęcająco długim wkładem czasu, "można spędzić dwa tygodnie, a można dwa lata uczyć dziecko korzystania z toalety," jak zauważył jeden z uczestników spotkania. Przez pierwsze kilka dni rodzice spędzaja do 12 godzin dziennie w jednym z pomieszczeń w domu (zwykle w kuchni) przygotowując miejsce do ćwiczeń i cały czas powtarzając "mowę toaletową," której nauczyli się u Wendy w domu. 10 do 20 razy w ciagu dnia rozmawiają z Wendy, aby otrzymywać porady co do nadarzajacych się trudności. Kiedy dzieciom uda się użyć toalety poprawnie, wtedy im wolno zadzwonić do Pani Wendy!

Kiedy Twoje dziecko jest gotowe na program w rodzaju Booty Camp? Wendy przyjmuje dzieci, kiedy mają przynajmniej 2.5 roku, mogą utrzymać mocz przez co najmniej godzinę i rozumieją proste wskazówki (np. "idź, przynieś chusteczkę do wytarcia"). Jednak równie ważna, jak gotowość dziecka jest gotowość rodziców. Wendy sprawdza naprzód czy jej klienci-rodzice są przygotowani na poświecenie czasu i pracy i czy będą konsekwentni, bo nie chce, żeby dzieci byly skazane od początku na niepowodzenie.

Myślicie, że jesteście gotowi? Macie pytania co do programu? Możecie zadzwonić do Wendy pod numer 630-762-9612, lub odwiedzić jej stronę www.bootycampmom.com.

Zaznaczcie w kalendarzu spotkania UPS for DownS

KAWA DLA RODZICOW I ZABAWA DLA DZIECI

Miejsce: First United Methodist Church
2903 E. Euclid Avenue, Arlington Heights
Czas: 12:30 p.m. – 2 p.m.
Koszt: Bezpłatne
Data: Środa, Maj 5, 2010
Środa, Czerwiec 2, 2010

SPOTKANIA MIESIĘCZNE:

Miejsce: Board Room (2gie Piętro), Schaumburg Township Bldg.
One Illinois Boulevard, Hoffman Estates
Czas: 7:00 p.m. – 9:30 p.m.
Koszt: Bezpłatne
Data: Czwartek, Kwiecień 22, 2010 – Leczenie ortodontyczne
Czwartek, Maj 27, 2010 – Dziadkowie / Poszerzona Rodzina
Czwartek, Czerwiec 24, 2010 – Spotkanie Doroczne

WOLNY WIECZÓR DLA RODZICÓW

Aby się zgłosić na któryś z wieczorów, lub po wiecej informacji należy skontaktować się ze Stephanie pod 847-891-3224 lub sneri@upsfordowns.org
Sobota, Maj 22, 2010 – Scotch Doubles - Wieczór Kręgli
Sobota, Lipiec 24, 2010

WIECZÓR KRĘGLI SCOTCH DOUBLES:

Sobota, Maj 22, 2010 od 5 p.m. – 9 p.m. Potrzebna rejestracja przed 15 majem na http://scotchdoubles2010.eventbrite.com/
$60 *za parę*, zawiera 3 parte kręgli i bufet z kolacją

KLUB SPACEROWY I KLUB OGRODNICZY:

W każdy poniedziałek o 7 wieczorem, poczynając od czerwca, spotykamy się przy Dick Pond Athletics 927 S. Roselle Road, Schaumburg. Przyjdź z rodziną i zrób sobie zdrowy jednomilowy spacer do ośrodka UPS for Downs, gdzie czekają ciekawe zajęcia i gdzie zajmujemy się ogrodkiem. Darmowe.

RODZINNE PŁYWANIE:

Data: Sobota, Lipiec 10, 2010
Czas: 6 p.m. – 9 p.m.
Miejsce: Schaumburg Water Works
Koszt: Bezpłatne
RSVP: 847-895-2100 lub mzambito@upsfordowns.org

TIMBERLY - RODZINNA "UCIECZKA"/wyjazd do East Troy w Wisconsin:

Piątek, Wrzesień 10 – Niedziela, Wrzesień 12
Rejestracja kończy się 1-go Czerwca, 2010. Po szczegóły (koszt, zajęcia, dojazd) zobacz: http://2010familyretreat.eventbrite.com/

Działalność

Kawa dla rodziców i zabawa dla dzieci: Nieformalne zebranie dla rodziców dzieci w dowolnym wieku. Dzieci i rodzeństwo mile widziane. Pomoc do opieki nad dziećmi dostępna. Darmowe.
kersemeier@sbcglobal.net
847-788-1138

Zanim będziemy nastolatkami: Dla dzieci w wieku od 8 do 12 lat (klasa 3 do 6) i rodzeństwo w tym samym wieku. Rodzice obecni. Koszt zazwyczaj $5 od dziecka.
juliecostigan@sbcglobal.net
847-359-0543

My nastolatki: Nastolatki w wieku od 12 do 18 lat i rodzeństwo w tym samym wieku, które chciałoby pomóc. Rodzice mogą być obecni. Koszt zazwyczaj $5 od dziecka.
korlando@upsfordowns.org
630-483-6903

Wolny wieczór dla rodziców: Wolny wieczór pozwala rodzicom na nawiązanie kontaktu, przyjaźni, i na nieformalne dyskusje o problemach i troskach z innymi rodzicami. Koszt różny.
sneri@upsfordowns.org 847-891-3224

UPS for DownS

United Parent Support for Down Syndrome

Slownik definiuje ”wsparcie” (w jezyku angielskim) jako:

- podtrzymanie i pomoc
- pomoc i pocieszenie
- współdziałać lub towarzyszyć

UPS for Downs oferuje to wszystko, ale i dużo wiecej niż wsparcie przez grupę. Spotkasz rodziców, dzieci, rodzeństwo, dalszą rodzinę i tych wszystkich, którzy przeszli drogę, na której teraz Ty się znajdujesz. Spotkasz ludzi, którzy przyjmuja z radoscią wzbogacone i piękne życie, jakie oferować może zespół Downa.

Mamy nadzieję, że rodziny skorzystaja ile się da, zaoferują co mogą i zrozumieją, że wsparcie to nie tylko to czego potrzebujemy, ale i co możemy dać innym.

”Jako rodzice dzieci z zespołem Downa nie wiedzieliśmy czego nie wiemy dopóki inny rodzic, który już przez to przeszedł nie pomógł nam odnaleźć głosu i wypowiedzieć naszych pytań, tak żeby inni je usłyszeli.”

UPS for Downs jest grupą woluntarystyczną składajacą się z rodziców, członków rodziny i innych osób. Gazetka jest wydawana przez ochotników, nieprofesjonalnie. Informacje zawarte w niej nie powinny być traktowane jako obiektywne lub definitywne, ale jako reprezentujace opinie i rozumienie osób zaangażowanych w publikacje. Pragniemy zjednoczyć zainteresowanych zespołem Downa równocześnie stwarzając naszym rodzinom optymistyczne nastawienie i pogodne spojrzenie na przyszłość.

UPS for DownS
1070 S. Roselle Road
Schaumburg, IL 60193